

[Mørelse Due Jensen]

Vi tilslutter os varmt forslaget.

Berlau (FK):

Tingets sammensætning taget i betragtning kunne man måske have ønsket, at forslaget var kommet mange år tidligere.

Men vi er positive over for forslaget, og vi vil også godt kigge på den gruppe af mennesker, som har været anledning til det her forslag, og går positivt ind for, at de også bliver omfattet af forslaget.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Igen vil jeg takke ordførerne for en positiv modtagelse af forslaget.

Det er ikke helt uventet, at spørgsmålet om ikrafttrædelsen blev trukket frem. Det er jo allerede sket i forskellige dele af pressen.

Jeg vil godt med det samme tilbagevise, at det skulle være af økonomiske hensyn, man har valgt, at kun de børn, der fødes efter lovens ikrafttrædelse, kan få denne erstatning. Det har intet med økonomi at gøre. Enhver kan se af bemærkningerne til lovforslaget, at det er uendelig små beløb, vi taler om. Det er meget få mennesker, vi taler om. Alligevel er det en vigtig lov.

Jeg vil også gerne afvise, at dette er lavet af hensyn til forsikringsselskaberne. Jeg må gøre opmærksom på – det siger jeg ikke mindst til hr. Taanquist – at det er helt almindelig praksis på det her område, at ændringer først får virkning for dem, der kommer ind under det, efter ikrafttrædelsen. Det gjaldt, da man satte hele arbejdsskadeforsikringsloven i kraft – jeg tror, det var hr. Erling Jensen, der dengang var socialminister – og det gjaldt for den sags skyld også de forhøjelser, vi lavede 1. april 1987. Der er intet nyt i det princip, og det er selvfølgelig også derfor, et enigt arbejdsskadeudvalg har foreslået ændringen og ikrafttrædelsen på denne måde. Det har vi så fulgt.

Det andet argument er, at jo længere man går tilbage, jo sværere bliver det at bevise denne sammenhæng. Man kan naturligvis godt fra Folketingets side – det kan da også være, det sker – bestemme, at det gælder også for det, der er sket før i tiden. Jeg tror, det ville være utrolig få tilfælde, der så kunne dokumenteres, og så har vi rejst nogle forventninger hos en stor gruppe mennesker, som ikke kan dokumentere det. Det synes jeg i hvert fald man skal overveje.

Lad os se på det under udvalgsbehandlingen. Men jeg synes ikke, dette argument med de tomme hænder skal stå alene, for det kunne man lige så vel sige, da vi forhøjede ydelserne sidste år, og da man satte hele arbejdsskadeforsikringsloven i kraft. Der er ikke brud på nogen praksis her. Vi har fulgt præcis den, der har gjaldt på det her område. Men lad os se på de øvrige problemer under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Når ministeren siger, at det her er svært, skal der ikke herske nogen tvivl om, at da vi behandlede de to lovforslag fra SF og fra Socialdemokratiet, gik alle ordførere op og sagde, at selvfølgelig var det svært. Det er vi alle sammen vidende om. Men derfor vil vi godt have en behandling af det i udvalget alligevel.

Jeg ved ikke, om man rejser nogle forventninger, men vi er nødt til at se på det, for der er ikke nogen, der kan forstå det, hvis man laver en sådan lovgivning, i hvert fald ikke nogen af dem, jeg kender. Man kan med lige så stor ret sige, at folk, der havde en eller anden arbejdsskade, i år 2010 kunne regne med at få erstatning, og det er sådan, det her vil blive opfattet.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Hr. Tommy Dinesens bemærkning om år 2010 gør, at jeg alligevel må komme med en bemærkning til.

Det har været fremme i pressen – måske ikke bragt frem af hr. Tommy Dinesen, men så af forskellige journalister – at denne lov kom der ingen udbetalinger ud af før år 2010. Det er ikke rigtigt. Det, der er sagen, er, at man ikke mener at kunne bedømme børns erhvervsvenetab, før de er fyldt 15 år, og det må jeg nok sige, det tror jeg også vil være svært. Det er det, der er tale om. Der er ikke tale om, at de børn, der måtte blive omfattet af det her, ikke kan få erstatning, men en menerstatning er bare noget andet.

Jeg synes ikke, det skal hænge i luften, at i kraft af denne lov bliver der ikke nogen udbetalinger før år totusindogtellerandet, for det er ikke rigtigt. Men det er rigtigt, at bliver ikrafttrædelsen fra nu af, så er man nødt til at vente 15–18 år, førend man kan vurdere børns erhvervsvenetab, og det synes jeg ligger i sagens natur.